

41751

Wydanie

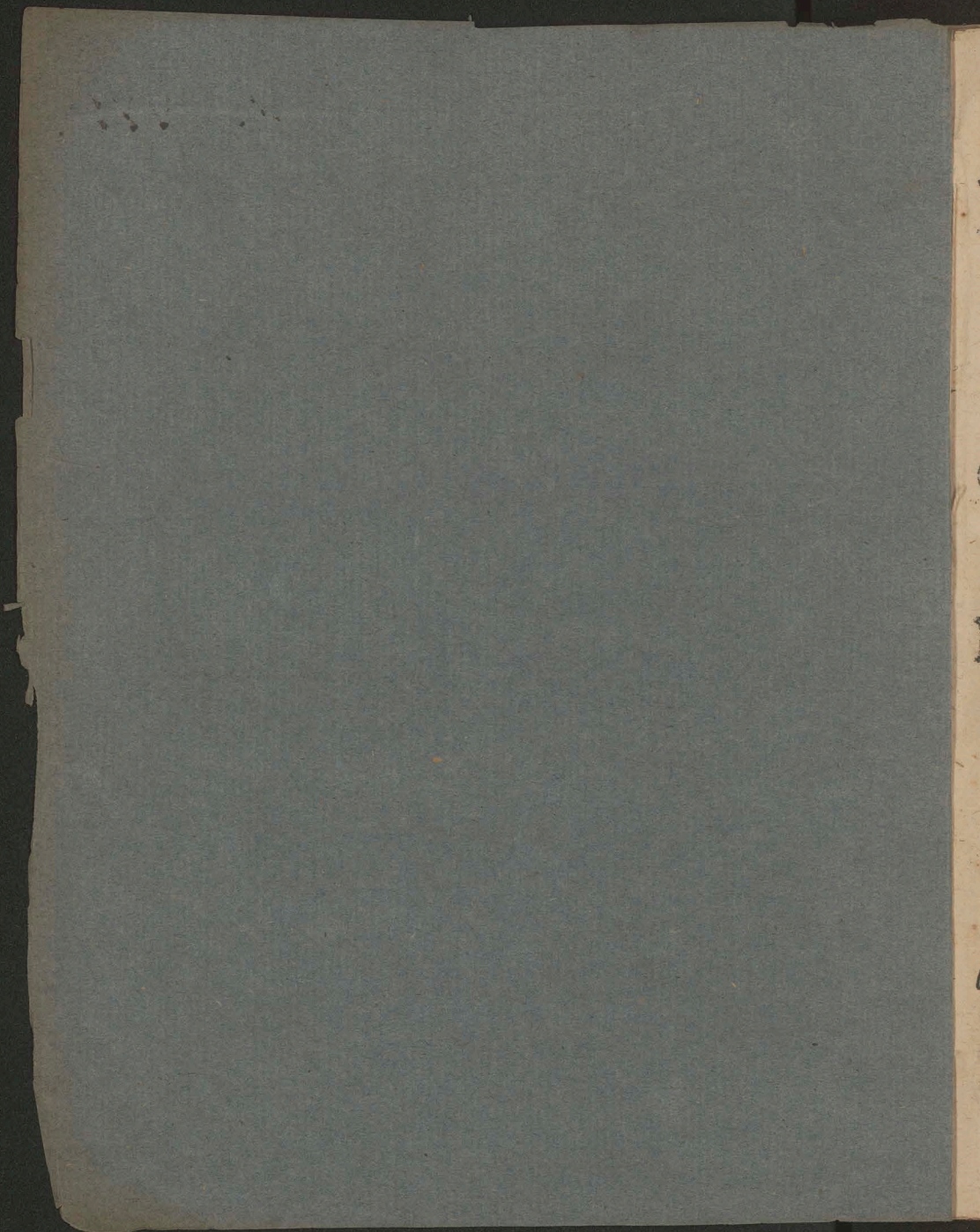
I

Mag. St. Dr.

P

Teol. 5442.

L. Hojcekiego Rajmunda: Obras N. P.
Masyż w Podgorskim Kraju w Bor-
ku nad Tycajnem. (Kazanie).

O B R A Z
N A Y S W I Ę T S Z E Y P A N N Y
M A R Y E Y
W P O D G O R S K I M K R A I U,
W B o r k u, n á d T y c z y n e m,
C V D A M I y Ł A S K A M I B O S K I E M I
S L A V V N Y.

N á H o n o r t e y ż e P á n n y P r z e n a y ś w i ę -
t s z e y K a z á n i ę m

O G Ł O S Z O N Y.

P R Z E Z

X i e d z á R A Y M U N D A M O I E C K I E G O,

S. T h. B. Z a k o n u D O M I N I K A

M. M a s z i n i G l i n s k i. S w i e t e g o.

W K R A K O W I E,

480. W D r u k á r n i A K A D E M I C K I E Y.

APPROBATIO.

Concionem Honori, Visitationis BEATIS-
SIMÆ VIRGINIS Mariæ, per Religio-
sum & Reverendum Patrem RAYMUNDUM
MOIECKI, Sacri Ordinis Patrum Prædicatorum,
S. Th. Præsentatum, dicatam, legi, & cum sit
gratijs Sanctissimæ Virginis deprædicandis ex au-
toritatibus S. Scripturæ, ac Patrum Sanctorum
pientissimo eiusdem Patris labore collecta, vt
publicis Typis exprimatur, eam approbavi.

*Datum, in Collegio Maiori, Academia Cracoviensis,
Anno 1701. die 18. Augusti.* 4757 6

M. PETRVS PRACLEWIC, S. Th. Do-
ctor, Ordinarius Librorum per Diocesim Crac. Cenfor.

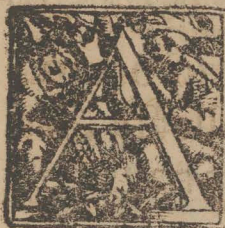

ADMODVM REVERENDO PATRI.

P. CASIMIRO
NAPOLSKI,

S. Th. MAGISTRO, PRIORI
CRACOVIENSI, & VICARIO CONTRATÆ
MINORIS POLONIÆ, ORDINI
PRÆDICATORUM.

Patri ac Patrono Colendissimo.

D Limam hoc vernacula Lingua idioma, Admodum Rndæ Paternitati Vestræ, porrigo; nec enim haud sincero affectu ea offeruntur, quæ domesticam vulgari sermone exprimunt simplicitatem. Sub tuum igitur patrocinium hoc deuoti idiomatis opus accipe, Exoptans tibi singularissimum in omnibus præsidium eius, ad Quam omnes Confugimus, Matris

DEI. Hac enim causa est efficiens nostra perpetua mentis & corporis salutis: Hæc à presenti liberat nos tristitia, & æterna perfrui dat lætitia, Gloriosissima Sancta DEI Genetrix. Sit ergo in hac prodigijsua Icone, quam eloquitur hoc simplex idioma, speciale Tibi in aduersis refugium, in prosperis continuum suffragium, in diuersis abundantissimum solatium. Quæ nostras deprecationes, in cunctis temporibus, locis, occasionibus, periculis, infirmitatibus, fragilitatibus, quibuscunq; modis, suscipit, intuetur, amplectitur. Id ergo porrectum opus, animo receipe iucundo, vultu hilari accepta, cor patrocinans non auertas: ne despicias simplicia simplicis & sinceri affectus obsequia. Quæ ominentur Tibi in omnibus pessimis desiderijs, ac occurrentibus vite nostræ periculosa necessitatibus, auxilia perpetua, favores caelestes, DEI summi Protectiones. Et si sedulo quondam, Arbores Principem sibi querebant

Sub tuum

Præsidium
confugimus,

Sancta
DEI Genetrix.

nostras
deprecationes

ne despicias

in necessitatibus

Indic. 9. & Protectorem, sed infelicem passa sunt, in trinâ suâ deprecatione repulsam: Dum enim vitis magis gauderet recreatio suo liquore, quàm cunctarum Arborum imperio; Oliua pinguedinem dulcissimam extolleret ultra Regiam Dignitatem; Ficus suauissimis tumida fructibus, eisdem satis iam erecta sibi videretur, infaustum coacta sunt à Rhamno emendicare imperium; à qua præter nudam umbram nihil retulere, cetero indefensa. Luisse liceat eâ similitudine, sed in oppositum euenturâ. nec enim dubium esse potest: Te Admodum Reverende Pater Magister ac PRIOR, Principem querere ac Protectorem presentis Regiminis, argui sanè, & permodum iugi onerosi; En Tibi hac erit Regina Virginum, qua genuit Regem, velut Rosa decora; à Qua non dubitabis emendicare Imperium, nec omnino patieris repulsam: Ecce offert se Tibi ut vitis; Audi loquentem: Ego quasi vitis fructificavi suauitatem odoris: Eccl. 24. Declarat se Tibi tanquam Oliua pinguis, dicens: Ego autem sicut Oliua fructifera in Domo DEI, Psal: 51 Porrigit se Tibi ut Ficus, suauissimis onusta fructibus, aiens: Flores mei fructus honoris & honestatis. Ab ea ergo Principe, Regina, Protectrice, tanquam ex Arbore decora & fulgida, omnem in aduersis, prosperis, diuersis, protectionem, dulcedinem, resocillationem capies, non exiguam. Non omnino Tibi quispiam insidiabitur Hostis, sed à periculis cunctis tutus, liber, saluus eris. Ab ipsa Augustissima Principe, Regina Protectrice, non ut à Rhamno ignobili nudam umbram, sed ut ab odoriferarum rosarum delectabili spineto, in astu laborum iucundum umbraculum referes, sicq; sub umbra illius, quam desideraueras, quietus sedebis. Ad hanc igitur, corporis, mentis, cordis, oculis prospice: ad Quam omnes, cum sit nostra vita, ut à cunctis seculi presentis, & mortis perpetua casibus semper & ubiq; liberemur, clamamus: Libera nos semper: Quam omnes, cum sit nostra dulcedo, ut per Eam ab amaritudine peccatorum semper eruamur, inuocamus: Libera nos semper: Cuius ope omnes, cum sit spes nostra, eius patrocinijs confidentes, ab Hoste maligno defendi & ab omnium malorum incurribus semper præseruari, exoramus: Libera nos semper. Hac ergo Præcellentissima Princeps, Gloriosissima Cali & Terra Regina, cunctorum se invocantium paratissima Protectrix, efficere dignetur, Te in Ea, quam ducis, presenti vitâ, DEI Gratiâ, abundantem, posthac aternâ perfrui Claritatis Gloriâ, à Te, semper, & ab omnibus, Virgo Benedicta.

Humillimus Servus, Fr. RAYMONDVS MOIECKI, S. Th. Bac.

✠ ✠ ✠

KAZANIE,

Ná Vročyštość Náwiedzenia NAYSWIĘTSZEY PANNY MARYEY, MATKI BOZEY.

Exurgens MARIA, abiit in Montana, cum festinatione, in Civitatem Iuda, & intravit in domum Zachariae, & salutavit Elizabeth. *Luca C. 1.*

Powstawszy Panna MARYA posłała na Gory, z kwąplinowścią, do Miasta ludzkiego, y weszła do domu Zacharyasowego y pozdrowiła Elzbieta. *v Lukasa S. w Rozdziale 1.*

Godne Króie! Mieysca gorzysze! Gory y Pągorki wesole / osobliwa swote powage maia / Nabożni Stuchące. Mieszkające na Gorze zdrowe / wesola rezydencja / z upodobaniem zabawą. Pan wšytkich Panow / Bog Wšechmogący / upodobal sobie na gorze mieszkać: Mons, in quo beneplacitum est DEO habitare in eo. & owšem Magnifike swote / y swoiey Chwały rezydencja / w jednym gornym swoim Mieście / na perwney Swietey gorze zaśadził: Magnus Dominus & Laudabilis nimis in Civitate DEI nostri in monte Sancto eius. Świadectwo dość jasne rego wydali ont Świeci trzey Dworzanie Ntebiescy / wierni sludzy Pana Naywyszege / w ogniu pieca Babilońskiego nteżkaszirelni / Boga chwalać / a na pomoc swoich Ryrmow / Gor y Pągorkow wzywając: Benedicite Montes & Colles Domino. Bog Wcielony / Pan / Zbawiciel nasz / Królestwo swote na gorze Swietey Sionu postanowil / y światu opowiedział: Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion. ontem Sanctum eius, pradicans praceptum eius. *A spráwuiac ná tey*

ziemi.

Pf. 67

Pf. 64

Dan. 3

Pf. 6

Kazanie ná Vročystość

4
 6. uc. c. 6. **Stemi zbáwienie náše/ wielkie á powázne Tájemnice nášego Zbáwienía** takoby Fundamenta základáiae/ ná gorách deklarował. **Májac odprawowác Seym Generalny/ Elekeye ná Urząd Apostolski godnych Osob/ z Vczniámi swoimi/ wprzód Modlitwe do Boga Oycá swego Niebieskiego ná gorze odprawiał: Exit Iesus in montem orare: á potym bázro ráno zásiádl ná to Concilium z swoimi Vczniámi Swietymi. Et cum dies factus esset, vocavit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nominavit. Przemientenie o to Chwalebne swoie przed wybránymi swoimi Apostolámi Swietymi/ ná wysokiey bázro Gorze deklarował: Assumpsit Iesus Petrum & iacobum & ioannem, fratrem eius, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Chcac niepotete wladzy swoiey Boskiey možności swiátu wszytkiemu pokazác/ kiedy nákarmit y násyćit pieciorgiem chleba y dwiema rybami piec tysátecy ludzi/ ná Gore wšedšy wysoka/ tam zostawał z Vczniámi swoimi. Subijt ergo in Montem Iesus, & ibi sedebat cum discipulis suis. Kiedy ná pušczy pošezac przez czterdzieści dni y czterdzieści nocy/ dopušcił aby byl kušony od czárta/ dopušcił teź aby byl od niegož záwiedziony ná gore wysoka bázro. Assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde. A náwet po odprawioney przed Mleka swoia z Apostolámi S. swoimi Wieczery/ do Boga Oycá swego Niebieskiego modlitwe czynic/ pošedł ná Gore Oliwnae & Egressus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum: A ná ostátek/ koniec teyże Mleki swoiey Przenaydrošsey uczynił/ y śmierć podiał ná Krzyżu/ ná Gorze Kalwáriej. A iesta cze/ odnowiwšy swiát y wwešeliwšy wszytko stworzenie Chwalebnyim Zmártwychwstániem swoim/ roškošami Niebieskimi ziesmie nápełniwšy/ swoich Vczniow wlochaných chcac ćiešyć/ w Galileiey ná Gore wysoka ich zaprowadził: Undecim discipuli in Galileam abierunt in Montem, ubi constituerat illis Iesus. A tak Boska reka/ Boska Wielmožność/ swiát ten stworzywšy y Gorámi go takoby ozdobiwšy y nápełniwšy/ takoby pod tey prosekciey y obrony znátiem/ temuž swiátu Gorney obrony y potrzezebney**

b
 c
 fi
 t
 u
 g
 w
 h
 d
 b
 s
 t
 r
 d
 r
 e
 s
 h
 A
 b
 d
 li
 p
 n
 t
 b
 c
 p
 s
 s
 n
 t
 n
 p

bney wspaniale ná sobie wyrażila podobienstwo: Montes in circuitu eius, & Dominus incircuitu populi sui; Swiadczy Izrael. Psa: 124
 ski Krol/ psalmista Pánski. Alec y Oblubienica Niebieska przypá-
 truiac sie takoby zdaletá do siebie spieszocemu swojemu Oblubie-
 nicowi Niebieskiemu/ ze sobie takoby ieden skazacy y predko bles-
 gáiacy Jelonek po Gorách/ po págorkách/ rostešowal/ z tad go Canti: 2.
 wielce wychwaláta/ mowiac: Ecce iste venit saliens in monti-
 bus, transiliens colles, similis caprea hinnuloq; Cervorum, en-
 dilectus meus. A náwet y samá Przenayéwietša Pánná Mária/ bedac
 Mátká Boža/ bedac lastki Božey pełná/ bedac náw wšytko
 stworzenie wywyżšona/ bedac Trojce Przenayéwietšey Sláche-
 tnym Przybytkiem/ te swoje nádpřyzrodzone Niebieskie praxogá-
 tywy/ do wspanálych ná Gorách wysokich/ Libánu/ Syonu/ Ká-
 des rozkrzewionych Cedrow/ Cypryssow/ przyiemney Palmy/ przy-
 rownáwšy / wšytkiemu takoby oglašá swiátu: Quali Cedrus Eccl: 24.
 exaltata sum in Libano, & quasi Cypressus, in Monte Sion, qua-
 si Palma exaltata sum in Cades. Niechze tedy dzišatešy šest
 Drogysty nam wyda šwiádectwo/ tako Przenayéwietša Pánná
 Mária do Mácteryšstwa Boštieğ náw inše Mátrony Swiáte wy-
 brána/ nie omieštánte/ wedlug šwiádectwa Pisma S. Ewángeliey
 dzišatešey/ do Míasta Judžkiego spieszoc w Gory/ Gorne vnohá
 litowála Krátny; Exurgens Maria, abiit in Montana. Juž/ juž
 Przenayšw: p. Mária ná Gorách; oto juž obecnošcia swóia Gorne
 pošwiećila Krále/ niechayze przez to/ te Judžkie Gory/ te šwie-
 te págorki/ wspanálemi y wesolemi residenctami swóieimi publi-
 kowane/ wšytkiemu beda zálecone šwiáru: Erumpant montes in Ecclesia
 candiditatem, & colles iustitiam. Niechay y tá juž šezššlwa Bor-
 kowska Góra/ obecnošcia Cudownego tego Obrázu Swiátego poš-
 wiecona/ tym nášym Podgóřkim Krátom/ wšytkim tym okoližno-
 šcióm/ počiechy y Niebieskie dáry/ Boštie lastki/ y prorectie Pánn-
 ny Mayswíetšey/ przynosáca/ oglošona y zálecona šwiáru wšytk-
 iému zoštánte. Pilnie tedy wšyšcy/ y káždy z nás/ w Gory tu Pánn-
 nte Mayswíetšey pogládáiac/ Levavi oculos meos in Montes, Psa:
 pilnie tu temu Obrázowi šwiátemu náše obroćmy ocy/ á krewe y
 také.

Pan Najwyższy/ przez Protecta P. Najświętszeży przez ten S. Obraz/ wietnym swoim wyświadczył kiedykolwiek Euda/ y lasti/ tak kiedykolwiek Boskie Dobroczynności swoje/ y oświadczać nieprze-
stać/ do wważenia godnego/ y do zachowania w sercach y pamięci naszej/ niereflktywnie nakłonny osu. A wzywając ja dani Ducha S. wzywam Przenajświętszego Imienia/ J E Z U S, M A R Y A.

Przeżył w Duchu mądry Salomon to dzisiejsze Panny Najświętszeży w Górne Kracie pospieszenie. y w osobie Oblubienice rozmawiający z Oblubieńcem swoim Niebieskim/ opisuje Pannie Przenajświętsza/ tak iako by przed wszystkim światem przechwalać się: En dilectus meus loquitur mihi, surge prope amica mea, Columba mea, formosa mea, & veni. Idzie tedy Panna Najświętsza/ a skwapliwie/ cum festinatione, albo-
wiem nescit trada molimina Sancti Spiritus gratia. *mowi Ambra-
zy S. matce już w żywocie swoim czystym poczętego z Duchą S.*
Zbawiciela/ Lata pro vora, Religiosa pro officio, festina pro gaudio, in montana perrexit. Upodobala sobie Panna Najs-
świętsza gorzysze Kracie/ y tak z weselem spieszno idzie/ iako do pa-
gorkow Niebieskich y w Rajske pola/ rostkosna/ iakoby tam swo-
je stanowi residentia/ przyznając sobie; Ego flos campi & lili-
um convallium: Szyci się pięknością Kwiateczka polnego/ y że jest
Lilia między pagórkami dolnymi badaca. Tuz dopiero z Oblubien-
cem swoim Niebieskim miley zażywa konwersacyey/ przypatru-
jąc się mu/ że się do nley zklaniając/ delicty y rekratyey y zabawki
miley w ulubionych gornych miejscach y pagórkach/ zażywa/ iako
jedno leśne zwierzątko: similis caprea hinnuloq; cervorum. A na
wzajemna veteche/ wabiac vtochány Oblubienice/ zaleca tey y
chwali te gorne rostkosne Kracie/ mowiac do nley: Veni, iam enim
hiems transiit, imber abiit, & recessit: Oto już po zimie/ wesola
Wiosna/ mile Lato/ prawie czas vetechy/ pogody zawse/ des-
czow/ pluskot nie będzie/ Kwiecie rozmaite w ogrodzieku/ jest go
dość: flores apparuerunt in terra nostra: około sprawiania Wino-
nice zabawki: tempus putationis advenit: już Synogalicki/ pra-
stwo

Cant: 2.

S. Ambr:
lib: 2. in
Luc.

Cant: 2.

słwo rozmaíte dáte sie slyšeć: vox turturis audita est in terra no-
 stra: rozkwitły sie drzewká/ y figowe drzewo zárodzić obtecuie/ fi-
 cus protulit grossos suos: Wontá wdziedzna z Winnic prodzáy-
 nych ezúe sie dáte; Vineæ florentes dederunt odorem suum. Po-
 wstań przedko/ potwap sie/ á przybyway Oblubienico mojá/ Przy-
 iációłko mojá/ ciebie oczekiwam/ iáko iedyney golebice wskale mie-
 skaiacey: surge amica mea, speciosa mea, & veni columba
 mea in foraminibus petrae, in caverna maceriae. Ná ten
 glos Oblubienca Niebieskiego powstaie y pospiesza Pánná Prze-
 nayáswietša. Exurgens Maria, abiit in Montana, cum festina-
 tione. O szczęśliwe Judzkie Gory/ ktore swoiemi stopámi po-
 świeciła Pánná Nayáswietša! O szczęśliwy domeztku Záchary-
 asza y Elzbiety Swietey/ ktoremu wielkie przyniosła błogostawień-
 stwo y dary Niebieskie Pánná Przenayáswietša! Wpominki y skar-
 by Božkie donosi do Elzbiety S. bedac (iáko mowi *Andreas Cre-*
tensis) *Thesaurus gratiarum, & Sanctitatis, Skárbnica Last Bo-*
žych/ y wśeláctey światobliwosci. Rzec możemy/ że Pánná Prze-
 nayáw: Božstwem nápełnia Dom Zácharyasow/ bo máiac w ży-
 woćie swym Slowo Bože/ Syná Božego/ wespot z nimi dáte Ja-
 nowi S. teszcze w żywoćie Máćierzynskim zostaiacemu Duchá
 Swietego/ także y Máćce iego Elzbiećie S. Et repleta est Spiritu
 S. Elisabeth, & exclamavit voce magna, & dixit: Ex quo facta est
 vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio infans
 in utero meo. Nápełntoná jest Duchem Swietym Elzbieta Swie-
 ta/ y glossem wielkim záwoláta mowiac: iáť skoro glos pozdro-
 wienia twoiego do moich uszu doszedł/ postkoczyło wesolo dziećciá-
 to w żywoćie moim. Był albowiem iuż Jan Swietey pełen Duchá
 Swietego/ y nimże nápełnił Máćke: Cum esset plenus Spiritu
 Sancto, replevit & Matrem; mowi *Ambroży Swietey.* Niech te-
 dy kto spyta/ kto dáł Duchá Swietego Janowi Swietemu/ łatwo
 odpowiedzieć; Pánná MARYA, Pánná Przenayáswietša. Bo
 sam Kościół Swietey/ Prosa we Wszy S. to wyświadcza/ tak wezy:
Supremus Propherarum, non recipit Lumen clarum, nisi dante
Domina. Iáko Pan Zbawiciel náš po Zmartwychwstaniu polaz

zawšy sie Apostolom swoim/ mowiac do nich (iako mamy w Ewangeliy v Jana S.) tchnal ná nich y dal im Duchá Swietego. Influxavit & dixit; Accipite Spiritum Sanctum: tak Panna Przenayšwietša/ przy swym Narodzeniu/ witatac y pozdrawiatac Elzbiety Swietá/ salutavit Elisabeth. mowiac do niey/ (iako ieden powážny Author náucza) Slowem Bozym ktore w żywocie swym nošila/ od ktorego tak y od Boga Oycá Duch Swiety pochodzi/ tchnela Duchá Swietego/ y dala Elzbiety Swietey y Janowi Swietemu. O wielka Ńzczesliwosc! o rostkosne Niebieskich vpomintow/ Boga samego/ Duchá Swietego/ darowanie! Ty Nabozni Kátolicy/ y my pokwapmy zá Panna Przenayšwietša/ cum festinatione, do Domu Elzbiety Swietey/ žyczmy sobie otrzymac tež dar Boży Duchá Swietego: bo on jest žycie náše. In ipso enim vivimus, movemur, & sumus: y wyznawamy/ y wierzimy w niego nas ozywatacego: Et in Spiritum Sanctum Dominum & Vivificantem: otrzymamy go przez Panna Przenayšwietša/ da nam go Panna Przenayšwietša/ zá wielka Ńzczodrobliwoscia Boska: Pius Pater, fecit, quod hac Virgo Mater vitam det cum Filio: śpiewa w Prozie Košciól S. Nie mozemy watpic w Ńzczodrobliwosc Panny Nayšwietšey/ vperonia nas wielki tey y vřochany Služebnik/ Doktor Miodoplynný/ Bernard S. Virgo MARIA dabit ipsa quoq; dona hominibus; quid ni daret? siquidem nec facultas ei deesse poterit; nec voluntas. Regina Caelorum est, misericors est, deniq; Mater est Vnigeniti Filij DEI. Nlech sam to wypowie Dom Ńzczesliwy Zacharyassá y Elzbiety S. do ktorego ná tak vysokie vřontentovantie/ aby go pelnym darow Niebieskich y samego Bostwa vczynila/ Panna Nayswietša/ z taka Ńkwápliwoscia/ cum festinatione. pospieša: Juž oto wzgledu nie maiac/ ná žadne přezřkody/ trudy/ okoliznosci/ Gor przyřkosci/ drogi dalekosci/ idzie/ bieży Ńkwápliwie/ od po winnego iakoby vřlugo vání/ y pokorney povinnosci/ zachecena: Mariam (sluchaymy Ambrozego S.) quae ante, sola in intimis penetralibus versabatur, non a publico Virginitatis pudor, non a studio asperitas montium, non ab officio prolixitas itineris

retardavit. Jeszcze iáśniey opisuie y przydaje Biskup Medyo-
 lański: In Montana Virgo, cum festinat ione, Virgo officij me-
 mor, iniuriæ immemor, affectu urgente, non sexu, relicta per-
 rexit domo. Winšowacby tu potrzeba tym pógoteczkom szczęśli-
 wym/ winšować domowi Zacharyášowemu takiey darow Nie-
 bieśkich obśtoci / ktore tam wniosła Pánná Przenayświewta / á
 tak wysoce zacnemí tleynotami y bogáctwy enot roznych / zwiel-
 kim množstwem/ nápełnila Dom ten swiatobliwy: Mecum enim
 sunt divitiæ & opes superbx. Nápełnila y náśycila Miłosciá Bo-
 Źa y bliźniego / pókora / y trudem/ y práca podieta / ochota / cier-
 pliwościa / szczliwościa / ludźkościa / pobożna konwersácyá / po-
 zdrowieniem/ y uśánowaniem Elźbiety S. & salutavit Elisabeth.
 Oważmyż teraz/ y obaczmy/ takie enoty fundute w tym domie szes-
 śliwym Pánná Przenayświewta/ y ná to znaczny czas náznacza so-
 bie. Mansit autem Maria cum illa, quasi mensibus tribus. Przy-
 Elźbiecie S. ná pomieśkánie trzy odložyla Mleciáce: zład pozys-
 tek wielki nie tylko samey Elźbiecie S przyniosła/ ale y Dzieciátku
 w żywocie iey zámienionemu/ Janowi Swietemu/ do postęptow w
 enoty świete okázya podala: Non enim sola familiaritatis est
 causa, quod diu mansit, sed etiam tanti Vatis profectus. mowi
 Ambroży S. Nuż tedy my ktorzy wielce tu ná tym mieyscu S. po-
 trzeba y zádamy protectiey Pánný Przenayświewtey/ zádamy
 cośkolwiek otrzymác / z Darow Niebieskich / w naszym doczesnym
 życiu ratunku/ potrzebuemy teśli chorujemy zdrowia / teśli nam
 dończa niedostátek/ nedzá/ vtrápienie/ zádamy póciechy/ zebzemy
 odpuszczenia grzechow/ przez Spowiedź S/ zádamy ktora ná Spoa-
 wiedzi oblecniemy popráwy życia náśego/ zádamy życia szczęśli-
 wego/ zádamy żywota wiecznego/ y káždy z nas wzbudzáiac w so-
 bie pobożny affekt/ obraca oczy tu Pánnie Przenayświewtey/ po-
 gladáiac w te Kráiny gorne/ w ktore to pospieszyla Pánná Przes-
 nayświewta: abiit in Montana, vzdycháiac z Psálmista Páńskim
 nabożnie mowi: Levavi oculos meos in Montes, vnde veniet
 auxilium mihi: spodźiewác sie mamy / á nic niewatpiac / że to
 wszystko otrzymác możemy przez Pánnę Przenayświewta / y owšem

Prover:
C. 18.

Kazanie ná Vroczyšć

beztey proteckey y ratunku / niepodobna nam cokolwet otrzymać: Quis tunc erit reliquorum, qui sit particeps donorum absq; tanta Famina? **Spiewa Kościół S. Dzia** szczęśliwie y nabożnie **Vroczyšć Náviedzenia Panny Przenayświeťsej odprawuieci** ná tym S. mieyscu / ná tey Gorze / náviedzamy ten Cudowny iey **S. Obraz** / stawamy przed iey obliczem / patrzymyś á pilnie poglasdaymy: **Wszak** zwycáyna teś / że czeladź / studzy / ktorzy przed Pánną stoia / oś z Pánną swego ani zpuśza; gódie sie Pan obroci / zá nim pátrza / y iakoby chcieli coś z Páńskiego wyczytać zola / á z szodrobliwey otrzymać reki. **Prawde** te wyraża **Król Izraelski Dawid S. w Psálmie 122. mowiac:** Ecce sicut oculi seravorū in manibus Dominorum suorum, sicut oculi ancillæ in manibus Dominae suæ, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum: á z **Świetym Bonaventura** mowmy: ad Dominam nostram: **Ktory Doktor S. náše desiderya y affekty** kieruie do Pánną Przenayświeťsej / mowi: In te oculi omnium respiciunt. **Do** ciebie / ó Pánnó **Nayświeťša** wszytkich nas oczy sa obrocone / iako do Pánniey swoiey / w ktorey rekách náše zbawienie / od ktorey do nas zblizy sie proteckya y obfiość laskáwości y **Miłosierdzia Bożego** / ktorego bázno potrzebujemy / y w grzechách naszym / iako w wśezieniu y okowách bedac / z pláczem do ciebie wzdychamy: nie rácz pogardzić wolalacymi / y ná cie pogladalacymi / nie rácz odrzucáć grzesznikow od oblicza twego / ktorymi nie zbrzydziś sie: Peccatores non abhorres, sine quibus nunquam fores tanto digna Filio: **ó Páni náša! ó Mátko Boża!** Tobie to przypisue **Kościół S.** Pewni tedy badzmy / ó **Nabożni** słuchácz / że też y **Pánná Nayświeťša** do nas swote obroci oczy / ktore sa nieiaka **Bożego Miłosierdzia** **Stolica** / ktore sa počieśna nášego zbawienia obiernica. **R** przetoż **Kościół S. Pánną Nayświeťsej** oczom / nie inšy tytuł osoblivy daie / ieno **Miłosierdzia**; nazywáac te miłosiernemi / á nabożnie spiewáac: Eia ergo Advocata nostra illos tuos Misericordes oculos ad nos converte. **Przeacnte** ieden światobliwy á **Poważny** **Author** opisuiac laskáwość Pánną **Nayświeťsej** przez **św. K** służebnikom swoim / náucza o miłosiernym iey **Ku** onymże

in Miss.
sequent.

respe.

respektuje/ biorąc sobie za fundament Psalmisty S. słowa: *Astirte*
Regina à dextris tuis in vestitu de aurato: à infra versia/ tak czyta: Psal. 44
In vestibus ocellatis: Krolowa Niebieska Panna Najświętsza /
 po prawicy Młaiestaru Bożiego stawiając za nami/ odziana jest
 złotem ozdobna sara/ a sara ta oczu pełna/ aby dożywała w swe
 dzie/ aby postrzegła każdego do siebie się ganiącego/ aby miłosier
 nemi czyniła swemi na nas grzesznych zawsze poglądała. Jako nie
 kiedy wymyślnie starodawni Poetowie opisali Argusa człowieka
 wielooznego/ o którym Lukanus napisał: *Centū luminibus cin*
ctum caput Argus habebat. A wsak y Prorok Ezechiel/ y Jan
S. Ewangelista/ w swoim obławientu/ widzieli Niebieskie Zwies
rzeta/ oczu pełne. Plena oculis: Takci Wielcy a Ss Doktorowie/
 nauczała/ Święty Epiphantus w przemowie swojej na Concilium
 Epheskim o Pannie Przenajświętszej powiedział: *Virgo multi*
ocula effecta est, A Ephrem S. Oratione de Deipara, oniey
że ówładzy/ że/ est multis oculis insignita: Jest Panna Najs
świętsza wiela barzo oczu ozdobna: co możemy sobie rozumieć in
sensu passivo: takoby nabożni a wierni tey słudzy/ na nie patrząc
a do niey we wszelkich swych potrzebach pilnie poglądać/ patrze
nem swoim/ swolm wzrokiem/ zdobyli ją/ y czcili. Takci tak/
 Panna Przenajświętsza na wszystkich nas grzesznych/ do siebie pos
 glądających/ one swoje miłosierne oczy łaskawie obraca/ z więzow
 y ołow grzechowych nas wybawia/ od niedze y karania wiecznego
 wolnymi czyni/ y do Chwały niebieskiej nas prowadzi. Słuchaj
 my Anzelma Świętego/ z Arcybiskupem Florenskim Antoninem
 Świętym/ nauczącego nas o łaskawości/ możności/ y protekcyey
 Panny Przenajświętszej/ y upewniającego/ że żaden/ by najwięk
 szy grzesznik/ na którego Panna Najświętsza swoje miłosierne obro
 ci oczu/ nie zginie/ ale y owosem przez ją za grzechy/ y struiche ser
 deczna/ y poprawe życia swego/ otrzyma łaskę Bożą/ y żywot wie
 czny. Słowa są Doktora Świętego o Pannie Przenajświętszej
 ówładzającego: *Necessarium est, quod hi ad quos convertit ocu*
los suos, iustificentur & glorificentur. A ponieważ już pe
wni wszyscy jesteśmy/ że Panna Najświętsza łaskawie patrzy na
 nas/

nas/ wszyscy pilnie nasze obroćmy oczy / ku Pannie Przenajświe-
 tsey: iuz/ iuz/ oto Panna Najświeetsza na Gorach / Abijt in mon-
 tana, na wysokich iuz zostate a wydatnych mieyscach/ abysmy pil-
 nie pogladali ku niej/ abysmy naszego zntey nie spuszczeni oki/
 abysmy dobrze y wyraźnie: iey widzieli pozor/ ozdobe/ y piekność:
 ktora w pieniach swoich madyr opisat Salomon/ ze iest Pulchra
 vt Ierusalem, ozdobna wielce y piekna/ iako wspaniate Miesto
 Ierusalem; nie ono ziemskie/ ale w Niebieskich Kratach / roskosy
 y delicyi nieskonczonych pelne/ gorne Ierusalem/ wszystkie swiata
 tego ozdoby y pozory piekności swoia przechodzace/ wiecznego
 pokoiu y zywota pelne/ widzeniem Boga samego/ Facie, ad faci-
 em, vbogacone: Urbs Ierusalem Beata, dicta pacis visio:
 To Jeruzalem/ dla wybranych Panskich / iako iedno piekne/ sli-
 czne/ roskosne Miesto/ wystawione: Ierusalem, quae edificatur
 vt Civitas: w piekności swoiey/ Panny Najświeetszey ozdobe/ po-
 zor/ y piekność/ nam wyraźnie pokazac moze: Pulchra vt Ierusa-
 lem. Jezeli serce nasze wzdycha/ y zyczymy sobie piekności/ sli-
 czności/ roskosy nieskonczonych/ porym doczesnym zyciu / Gornego
 Miasta Jeruzalem dostapie/ y w pokoiu wiecznym Boga na wies-
 ki widziec/ Dicta pacis visio, teraz tu na ziemi / iako padole pla-
 su/ wzdychamy/ oczy y serca nasze podnosmy ku Pannie Prze-
 najświeetszey: Ad te suspiramus gementes & fientes, in hac la-
 chrymarum valle. Ozdobe iey y piekności/ Pulchra vt Ierusa-
 lem, pilnie/ pilnie przypatrujac sie/ miemy ta sobte za nader wy-
 borne Miesto/ od samego Pana Boga nam dane/ Miesto wcie-
 szki naszey/ bo ona iest nam/ Refugium peccatorum, Miesto Last
 Bozych / Miesto Krolestwa Niebieskiego: Ona iest albowiem
 Civitas Regis Magni, Miesto obronne/ wsekich bezpiekności
 pelne/ Boga samego mieszkaniem wtwierdzone: Deus in medio
 eius non commovebitur. Miesto to nie wiadnikolwiek mteyo
 sciu/ ale w swietych Kratach / na Gorach swietych/ gruntownie
 wystawione/ fundowane: Fundamenta eius in Montibus Sanctis.
 Wszystkiego dobrego obfitosci/ z tego Gornego Swietego Miasta/
 pochodzie nam moze/ wszystkiego dobrego z niego spodziewac sie
 mamy:

Fundamē-
 ta eius in
 Montib9
 Sanctis.

mamy:

mamy: Z tego Míasta prasidium nam y obroná przeciw Adwersarjom naszym bedzie dána. Ktožkolwiek z nas pilnie w te święte Gory swoje podniešie oczy: Levavi oculos meos in Montes: nieomylnie vžna pomoc do dobrego/ y obrone od zlego/ y przyznaže z tego Míasta otrzyma prasidium: Unde veniet auxilium mihi. Poważać sobie to Święte Míasto wielce powinniśmy/ bo samemu Pánu Náywyższemu iest ulubione/ vřocháne iest. Wyznawa to/ z Duchá S. Psálmista Pánskt onamt Psálmu słowami. Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob: Diligie Rocha wielce Pán Náywyższy Bramy Syonu/ nád vřytkie przybytki Jakobowe. Což to za Bramy Syonskie/ ktory to iest Syon/ co iego Bramy/ tak bázdo do serca przypadly Pánu Náywyższemu: Gornego Syonu Niebiesktogo Brame Rocha Pán Náywyższy/ przez ktora my grzeszni vntác spodziewac sie mamy: nie inřa/ teno Pánnę Przenayświeťsa/ ktorey z Rościolom Świętymy śpletwomy: Felix Cæli Porta. Nieznaydzie sie żaden Przybytek/ żadna Sorteca/ żadne Míasto/ ktoreby taka řzeźliwościa y bezpečnościa oplywalo/ iako Pánná Przenayświeťsa/ y przetoć tenze Psálmista Pánski wtelkie tegož Míasta Niebiesktogo wyrażil zálecenie/ Prorockim Duchem Pánnie Przenayświtetřey przypisuiac: Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Chwalebne rzeczy opowiedzia ne sa o Tobie: o Míasto Boże. Jáko by naše desideria/ požadanie naše chcac wyrażić/ ó sercá naše/ zmysly naše tu niemuž obrócić do tego nas chce przywieść/ abyśmy sie pilnie zároveň pytali/ co teř slychác/ co teř to powiadaia o tak zacnym Mieście Świętym/ á pilnie sie dowiáduiac/ zároveň go w sercu naszym y w pámiećci mieli. Nowiny wielce dobre/ počieřne/ zbawienne/ do našej wiadomości przychodza/ že to Bestie święte Míasto/ Pánná Przenayświeťsa/ chce nas do siebie zwabić: y o vřsem vřewonia že nas pryyimuiac pod swoje obrone/ w dobrej nas trzyma pámiećci. Jey to iest mowá/ iey to sa słowa: Memor ero Rahab, & Babylonis scientium me: Bede pomnieć na Grzesnikow/ Ludži nteržadnych/ y ná tlumy niecnotliwych. Rahab álbowsem wedlug expofycyey Powážnego jednego Authora/ znaczy Ludži nteržadnych/ nieczy

Diligie
Dominus
Portas
Sion su-
per omni-
a taberna-
cula Ia-
cob.

Gloriosa
dicta sūt
de Te Ci-
vitas Dei

Memor
ero Ra-
hab &
Babilo-
nis scien-
tium me.

Eccc Ali-
enigenz,
& Tyrus,
& popu-
lus Ethi-
opum.

Hi fuerūt
illic:

* Nūquid
Sion di-
cet Homo
& Homo
natus est
in ea.

tych: przez Babilonu imie/ ktore wyraża konfuzyja iakas y wśfel-
ki nieporządek/ Authorrowie tłumacza głównych wśfelkich zbro-
dni zgrómadzenie: iako też podobnym sposobem/ w dalszych Psal-
mu tegoż słowach. Ecce alienigena, & Tyrus, & populus A-
thiopum, hi fuerunt illic: przez tych Alienigenas, odlegli y
dalecy od Zbawienia wiecznego grzesznicy znacza sie: o ktorych to
jest Psalmu 118. świadectwo: Longe à peccatoribus salus: przez
Tyr/ albo Tyryczyków/ znacza sie iakomi Zändlerze y Lichwiarze:
przez Lud czarnych Murzynow znacza sie ludzie zli/ wśfeczno-
ścia grzechow zaciemieni/ ktorzy iako czarnemi sadzami/ zbrodni/ y
występkow wielka liczba zaspeceni/ w ciemnościach y cieniu śmierci
wieczney zostata: Qui in tenebris & in umbra mortis sedent.
Ci tedy ci wśfscy do protekcley Panny Przenayświetśey bezpie-
cznie zbliżać sie mogą/ albowiem ona jest/ Refugium peccatorum
Onich to są te Psalmu słowa: Hi fuerunt illic: hoc est sub patro-
cinio MARIE, iako ieden zacny Authox kommentuje/ przydając o
niezmiertney tey obronie taka informacya: Omnes enim capit lon-
gitudino & latitudo eius: y iakoby konkluduje naturalna conse-
quencya wnosić: Ideo ad eam confugient cuncti facinorosi &
perditi homines, quia concepta & nata est in ea totius mundi
salus. Wśfctkich/ by naywielśszych grzesznikow protekcley Panny
Przenayświetśey ogarnąć może. Dla tego/ o Grzesznicy/ Grzes-
znicy/ nie desperuyćie/ nie wstępćie w obronę P. Nayświetśey/
odrzucając od siebie przeszkody grzechowe/ porzucając sprośności
zbrodni y występku/ zbiegajćie sie/ zbliżajćie sie/ pod ściany pro-
tekcley Panny Nayświetśey/ boć ona poczęła w żywocie swym
czystym/ y porodziła wśfctkiego świata Zbawienie. Ogłosiło te
wśfctkich nas grzesznych szczęśliwość samo Niebo/ Niebieski on
Syon świadectwo wśfctkiemu podaće świātu/ że w tym Mieście
wćieczki y obrony grzesznikow/ Pannie Przenayświetśey/ ktora jest
Civitas Regis Magni, założył sobie rezydencya złączenia Natury
Boskiej z naturą ludzką Syn Boży/ dla naszeg zbawienia stawśy sie
głowiekiem: * Nūquid Sion dicet, Homo, & Homo natus est in
ea. Z Dobroci to Boskiej wśfctkim nam ta pochodzi szczęśliwość
dla

dla nas to grzesznych tá wéieczná/ to Miasto Wielkiego Króla/ wy-
 stawione jest/ dla nas go fundował sam Pan Nayswyższy: Et ipse
 fundavit eam Ananias. **B**adźcieś tedy pewni zbawienia wie-
 cznego o grzesznicy/ którzy zbliżać się macie do tego Królewskiego
 Miasta/ do Panny Przenajświętszey/ obróćcie ku niemu oczy y
 serca wasze/ wsak przed oczyma waszemi stoi ná wydatnym miej-
 scu/ ná Gorách Świętych jest postawione: In Montibus Sanctis:
 podawaycie wasze płacziwe Vota, wzdychánte wasze/ do Panny
 Nayswiętszey/ nabożna tey podaycie supplike: Ad te suspiramus
 gementes & flentes in hac lachrymatum valle. **O**dbierze ia che-
 rnie y laskawie od was Panna Nayswiętsza/ nie odrzuci tey/ nie
 skryje sie przed wami: albowiem Non potest Civitas abscondi
 supra montem posita. **W** oczách waszych jest/ w Gorách jest/
 in Montibus Sanctis: **N**iech otym wszystkim świadectwo wy-
 da to święte miejsce/ te Gory Borkowskie/ niech wyświadczą/
 jako Panna Nayswiętsza tu sobie w tym Świętym Obrazie zálo-
 żywszy rezydencya wszystkim tu do siebie bieżącym swoje prezentu-
 je protekcyja/ ná tym wydatnym Gornym miejscu: oświadczą sie
 gotowa do rozdawania faworow Niebieskich/ y owšem z dalekich
 stron zwabia do siebie potrzebujących tey protekcyey: **C**zego sa
 widoinym świadkiem te nieprzestajne Konkursy ludu nabożne-
 go/ te zgromadzenia grzeszników rożnych/ zebzających **O**dpustu
 y miłości dźia Bostiego/ przez pokute/ žal zá grzechy/ życia od-
 mlane/ prawdziwe grzechow swoich przez **E**powiedź świętą wy-
 znánte/ y godne do Stolu Pańskiego przystępowanie. **N**iech he-
 da świadkiem tu zrożnych miejsc zdawná/ y po te czasy/ czynio-
 ne ex voto Solenne Processye/ wstawiczne dziełczynienie **D**obro-
 ci Bostiey/ zá uznáne przez Panny Nayswiętszey przyczynie/ y otrzy-
 mane od P. Boga dary y laski/ wszystkim tu sie ofiarującym/ do te-
 go **S**. Obrazu/ gárnacym sie w rożnych potrzebach/ przygodách/
 niebezpieczeństwach/ chorobách/ nedzy rozmaitey/ niebezpieczeństwach
 łakim. **N**iech świadczą **C**uda/ któremi ten święty Obraz Panny
 Nayswiętszey od trzech set lat y wiecey wstawiony jest/ które w ro-
 żnych okazyách ludziom rozmaitym/ **S**tanów rożnych/ tak wysze-

Et ipse
 fundavit
 eam AL-
 anias.

In Montibus
 Sanctis:
 podawaycie
 wasze
 płacziwe
 Vota,

Ad te suspiramus
 gementes &
 flentes in
 hac lachry-
 matum valle.

Non potest
 Civitas
 abscondi
 supra
 montem
 posita.

lich kondyciy/ iako y prostege stanu/ ktorzykolwiek tu bywale/
bywala/ y beda kiedykolwiek/ Pan Naywyższy sprawuie/ y sprawu-
iac sam iakoby ogłasa/ przez opisania rozne/ y wyobrazenia wy-
konterfektowaných/ Obrazami/ Tablicami Srebrnemi/ Wozami/
w złoćie/ Perłach/ Kleynotach/ drogich/ tych swolch Cudow/ Lask/
y Dobrodzieystwa/ wšytkim mowie tu gárnacym sie/ odbieraiacym
poćiechy w tym tu mieyscu Swietym/ z tego Niebieskiego Mias-
sta Panny Przenayawietsey: Dominus narrabit in scripturis Po-
pularum & Principum horum qui fuerunt in ea. Zapatruiac
sie tedy ná ten Swiety Obraz/ naklonny vsiu tu Boskim dzieciom/
Cudom/ y Laskom/ tu pokazanym.

Dominus
narrabit
in scriptu-
ris Popu-
lorum &
Principu-
horu qui
fuerunt
in ea.

W Roku Pánškim 1637. Mlada Anna Jodłowska z Wyżnego/
bedac niewidoma przez lat Džiesieć/ wesnie/ iakoby ná iawie/
widzac Pánie Nayawietša/ do tego Swietego obrazu osiárniac
sie/ iakoby od Panny Nayawietsey vperwionia/ tu przyszła/ y
wzrost otrzymala.

W Roku 1637. Jeden pewny Graci ritú: Bialezglowy Sy-
naczeł/ w Chorobie wielkiey Raduku/ tu osiárowány zdrow cate
zostal.

W Roku 1639. 2da Iulij, pewny Symon Kácymarz Rankolo-
wski/ w ćieškiey swoiey/ á práwie w śmiertelney chorobie/ tu osiá-
rowány/ od niey cate zostal wvolniony.

W Roku 1642. pod czas powietrza/ Synaczeł Mieszki iedney
Járosláwskiey imieniem Elžbiety/ zápowietrzony y śmierći bliški
tu osiárowány od nieyže/ od śmierći y powietrza iest wvolniony.

W Roku 1643. Pewna Biatogłowa Redzierška z Handzlowki/
ná oko práwie olšnawšy/ z swotemi Džiatkami bázro schoržalemi/
tu osiárowána/ w cale zdrowa y zniemi zostalá.

W Roku 1643. Pewni Rodzicy/ tu w Swieto Drogyšie S.
TROYCE, Džiateczki/ iešče przy pteršiacz, zostalace / á ná pewna
chorobe upáde/ tu osiárowawšy/ zdrowe y wolne od niebespie-
czeństwa otrzymali.

W Roku 1643. Pewna p. Kátáryzna Zaska/ máiac bolešći nie-
znošne.

znošné w tebach/ tu wymýlita przyšć/ ná Swieter Droczyste Náš
wiedzenia Pánný Maryáwietšey/ á ze ley zabronit tego ley Mašoa
nek/ nárychmiasť ná oczy zachorowala tu sie nieškwawšy: dopies
roz za pozwoleniem swego Mašonka/ tego wetuiac/ przyšřdšy ná
Swieter Swietey Anny/ ná oczy/ y cale od wšelkicy choroby swey
zostala wolna.

W Roku P. 1643. Pewna Białogłowa Klimášowa/ Tkacká/
synaczka swego w ošmi leciach/ pewna á škodliwa Chorobe ciera
piacego/ tu ošarowala/ zdrowego otrzymala.

W Roku 1644. Pewny Jędrzey Baraniš/ ze Wši Lati/ iuž
práwie ná šmierć choruiacy/ tu ošarowany za porada zacney le-
dney Pántej/ do zdrowia y żywota przyšedł.

W Roku 1643. Dnia 4. Czerwea/ Pewna P. Kátáryzna z Sie-
dlišť/ bedac w wielkich swoich potrzebach y przypadkach/ tu sie
ošarowawšy od P. Maryáwietšey poćiešona zostala.

W Roku 1643. Theofila Dydynška/ ná wielka chorobe Rádya
tu zachorowawšy/ tu ošarowana zdrowa cale zostala.

W Roku 1644. Człowiek ieden napadšy ná pewnych nieprzyia-
cielow/ od nich zbitý/ porániony/ tu sie ošarowawšy/ od niebes-
špieczeńšwa y šmierci tešť zachowany/ y cale zdrowym zostal.

Južy takze człowiek/ w biegu gwałtownym z Konia zpadšy/
potrzežnie á práwie šmertelnie rozbiwšy sie/ iuž práwie bliški
šmierci/ tu ošarowany/ do zdrowia przyšedł.

Pewny Młodzieniášeť z Láncuta/ przez nieoštrožnošć swoiey
šiostry igielka w oko zaktory/ tu ošarowany/ od olóntenia y strá-
cena oka wolnym zostal/ ktora temu od P. Maryáwiet: pokazana
protekcya niedawno tu z Ambony przy Kazaniu tešť publikowana.

Tych časow/ tu rozni wyznali Boškie Dobrodšiejšwa/ przy šwia-
dectwie inšyeh ošob/ w roznych przypadkach/ niebespieczeńšwach/
šrafunkách/ chorobách: Ošobliwie Pántenka iedna od psá wšciea
šlego zaražliwie wšošona. Káplán ieden od Konia we drzewiach
šcištyeh przez nieoštrožne wlechanie zgniečiony/ ledwie żywo zo-
štawšy/ tu sie ošaruiac/ wolnym od choroby zostal/ y w krotce tu
škwawšy sie/ ná dziekczynienie P. Bogu Miša S. odpráwił.

Zbliżkiego tu miejsca pod Łancutem niekaki Pan Sultnowski w śmiertelney bedac chorobie/ prawie od domowych swych uznany ze byl skonal/ ofiarowany od nich/ od śmierci y choroby wolnym zostawszy/ znaczenie w kilku dniach ze wszystkim Dworem swoim albo Samilla Domowa/ tu na podziękowanie p. Bogu stawil sie/ przed Obrazem Panny Maryświeckey/ wszyscy Krzyżem leżac otrzymane od p. Boga dobrodziejstwo wyznali.

Pewna także Panienska znaczna na nogi choroba zapadła/ ztrąmione y od bolu zepsowane maiać/ tu do Wsi Kilmarowey zbliżywszy sie/ na Saneckach przywieżona/ przed Obrazem Panny Maryświeckey z wiata/ y nabożenstwem/ ofiarowawszy sie/ cale od choroby tey wolna zostawszy/ o swej mocy do Domu sie powrocila: Czego y sama/ y inisi świadectwo wyraźne wczynili.

Pewna Pani Rzeszotarska/ noge zlamawszy y okolo putroka albo wiecey choruiac/ od Medyków y Cyrulikow opuścżona/ pod niebezpieczeństwem piekielnego ognia/ tu ofiarowawszy sie zdrowa cale zostala/ co y sami Lekarze wyświadczyli.

W Halligowey/ Pan Gumowski z przypadku Paralizem rufsony/ a ledwie co mogac mowić/ z pobożności swej Malzontki y wszytkiej swotey domowey czeladki/ tu ofiarowany zdrowym został naszymi/ y tu ze wszystkim swoim Dworem oddal podziękowanie/ y wyznanie/ Pannie Maryświeckey: czego ta sam świadkiem zostaje.

Mieszczanie także Rzeszowski/ rzemieśta Krawieckiego także z przypadku/ Paralizem zarażony/ tu ofiarowany zarażem odniebezpieczeństwa choroby/ y śmierci/ został wolnym.

Także w tych czasach/ pewni tu przed nami wyświadczałi ze niebezpiecznie/ y z wielkim bolem nog choruiac/ mało co postąpić mogac/ tu sie ofiarowawszy zdrowymi pozostawali/ y nazad do domu o swej mocy powracali/ zostawivszy tu szudła swoje: osobliwie pewna tędna Białogłowa/ człowiek infy/ y pewny Dziadek/ ktory tu potym przez czas znaczny przy Kosćciele wstugował. W takimże razie zstala sie prawdziwa tu relacya y wyznanie o Kiedzu Plebanie Debickim/ wielkim nog bolem zchorzałym/ ktory tu sie ofiarowawszy/ zdrowym cale zostal/

Pewna.

Pewna Pani Gorzka od Debice/ wyznała/ że z swoia Rodzicielka
na podziękowanie Młatestatowi Boskiemu tu sie stawila/ po cie
fona w Chorobie śmiertelney/ á práwie na zkonaniu: y że ten S.
Obraz w iey takiey chorobie/ iakoby ná iawie pokazal sie iey cie
sacy ia y zdrowie obiecuiacy.

Takimże sposobem/ pewny Pan Jan Gądomski z Pietrasowa
li/ ex voto tu sie stawil pieśo/ y wyznał że sie mu ten Świety O
braz także/ iako ná iawie pokazal: ktorego nigdy tu nie bywşyl
przedym/ nie widział: w czym wielka łaska Boża y swoje pocięche
tu wyznał: wiele to y rozmaitym sposobem iawnie oglašając.

Świadkiem test Rz.śkowski Miaszko/ gdzie/ iako konfessare wez
nily pewne Osoby Wiary godne/ bázwo wiele ludozi temi czasę/ o
fiarowawşy sie do tego Obrazu P. Najświetszey/ w wielkich/ á
znacząnych swych chorobách/ zdrowymi pozostawali: á osobliwie
pewnego Mieszczanina Kuszterzã Coreczkã/ ktora potym z wiel
kim nabożeństwent ná podziękowanie Panu Bogu to Mieysce
Świete y Obraz ten Panny Najświetszey nawiedziła.

Tegoz doznali/ w swoich chorobách Pralaci pewni/ Xiadz Pro
boşz Rz.śkowski/ y K. Pleban Niebylecki.

Pewna Pani Kwólkiewiczowa/ o Synagzku swoim matym
świadectwo dała/ że wniebepieczestwie/ y w wielkim bolu/ y rã
nách nożel swych/ gdy mu ani Cyrulicy/ ani rozne lekarstwa/ nie po
magály/ lubo dziećinstim głosem ale prawdziwie meżnym sercem y
nadżecia zawołał/ żadaac aby go ofiarowano/ y niesiono tu do
Borku/ do tego świętego Panny Najświetszey Obrazu/ y wnetże
ozdrowiał.

Pewna tymże sposobem Mátrońa tu iawnie przed nami wyzna
ła/ że w wielkiej swoiey Chorobie/ tu sie ofiarowawşy/ zdrowa
zostala.

Pan Ludwik Niewiecki/ ruteczny blisko Obywátel wyznał/ y
wyznawał to często/ że pod czas pewney expedyicye w Woysku be
dadac/ gdy woysko nasze pogromione zostalo/ między zmarlymi pobie
sými naszymi Żolnierzami zostawşy/ w wielkim niebepieczestwie/
że sie Kon pod nim rozparł/ bynamişey nie mogec postąpić/ zawo
lawşy

lawšy y weſchnawšy tu / do tego Świętego Obrázu Pánný
 Maryšwietšey / zárazem zá predtím porwaniem Konia / od ſmierci
 ei / z poyšródka Woýſka nieprzyiaćelſkiego / wolnym y wybawio-
 nym zoſtał.

Pan Jan Lowiecki / oſobliwy Tego Świętego Mieyſca Do-
 brodšiey / z Koſciola tego do Domu powracáac ná Moſcie w
 niebeſpieczeńſtwie będąc dla przeſtraſzonego Konia / który z Mo-
 ſtu chcąc ſkoczyć / dwiema przedniami w bok záwieſiwszy ſie nogá-
 mi / ledwo ſie utrzymał / tym czasem w tym przypadku pomientony
 Dobrodšiey ſerdecznie do Pánný Maryšwietšey záwoławšy / y oney
 ſie polecíwšy / beſpiecznie z Konia zſiadšy / od niebeſpieczeńſtwá
 y zpadku w Rzece / wybawionym zoſtał.

Pewna z Tyczyna Mátrona / tu dziećiatko ſwoie przynioſtá ná
 podziękowanie Pánu Bogu / że w chorobie wielkney / tuſ prawie
 iakoby ſkonało / y że tuſ zadzwonić mu miáno / ieſzcze z nádzienia do-
 bra / tu do tego Świętego Obrázu oſiárowawšy ie / od ſmierci
 prawie y choroby wwolnione / zdrowe otrzymała.

Człowiek takſe ieden dziećiatko / ktore prawie oſłnieno było / tu
 oſiárowawšy / do wzroku y zdrowia przywroczone przez protekcyá
 Pánný Maryšwietšey do Domu zdrowe przyprowadził.

Z Rudney Człowiek pewny / od czártá operány / z nádzienia pocie-
 ſzenia od Pánný Maryšwietšey / od ſwoich Przyiaćiel tu prowá-
 dzony / tuſ do tego mieyſca Świętego zbliſáac / od nichſe z wtára
 ſtáteczna / przez wezwanie ráturnku Pánný Maryšwietšey oſiáro-
 wány / nim tu doſedł / ieſt od Czártá wwolniony / co ſie działo oko-
 lo Świętá oczýſzczenia Pánný Maryšwietšey.

Mieſzcanin takſe pewny Rzeſowſki / wpađšy ná nogi / nie prá-
 wie chodzić nie mogáć / tu przywleſzony / polecáac ſie z dobrá ná-
 dziecia Pánnie Maryšwietšey / od nieyſe pocieſzony zoſtał / y o ſwoiey
 mocy pteſo do Domu ſie wrocil.

W Roku 1670. przy Vročyſtoſci Świętá Wntebowſzicia P.
 Maryšwietšey / Kápláni co tu Spowiedzi ſłuchali / wyznawali że
 ná Spowiedziách prawie każdy wyznał / iż ná podziękowanie Má-
 ięſtatorwi Boſkiemu / zá pocieſzenie w rożnych przypadkach / przez

prote

protekcya p. Nayswiet: Spowiedz y Swieta Komunita/ od
 prawował. Ja sam niegodny/ moie lata niegodnie tu prowadza
 cy/ wyznać powinienem / y wyznaie / ze w mych przypadkach ro
 żnych/ wielkiej poctechy/ y ratunku / y od naszego zlego wybawie
 nia / przez protekcya Panny Nayswietsey / doznawalem y zawşe
 doznawać spodzieram sie.

Te Boskie Cuda y Laski/ takimi sposobami/ Wiernym y pobo
 żnym slugom swoim/ Panna Nayswietsha/ przez ten swoy Swieta
 ty Obraz/ oświadczała/ y oświadcza / y oświadczać nte przestanie/
 Ktorzykolwiek z wiara y dobra nadzieia tu na to Swiete Mieysce
 do niej sie zgromadzać beda: z ktorzych oświadcżanych Boskich
 darow y lask/ iedne na Obrazach/ y Worach sctbnych/ wyrażane/
 drugie pod przysięga wyznane/ inşe przez rozne czynki pobożne/ y
 temu tu Swietemu Mieyscu dobroczynności/ wyświadcżane by
 wały/ y dostatecznie ieszce bywaia. Bo ten swiety Obraz przy po
 czarku tu nowej Klastoru Synow Dominika Swietego Funda
 cyey/ od Przewielebnych Duchownego Pasterkiego Przeduzsta
 nych Kommissarzow/ za Cudowny/ od lat Setnych/ uznany zostal.

Tak tedy my wszyscy/ y każdy z osobna/ ktorzy przy tey Wroczysto
 ści Swieta Panny Nayswiat:/ na te tu Gore/ to Mieysce swiete/
 przed oblicze tego Cudownego Obrazu Swietego zgromadzilismy
 sie/ wważywszy rozne Boskie dobrodziejstwa/ przez protekcya p.
 Nayswietsey/ tu oświadcżane / miewmy to w naszey wvadze/ ze
 każdy z nas/ z szeregulney laski Boskiej y znathnienia Ducha S. na
 to swiete Mieysce przysiedł. Dzieknyimy Pannie Nayswietsey /
 ze na nasze Zbawienie/ tu na tey Gorze ten Swiety Obraz postawia
 ła/ abijt in Montana. te tu Gore residencyca Obrazu tego Swieta
 teg oświeciłowszy wstawila/ y Miasto nam Boskich dobrodziejstw/
 dzieczki grzesznych/ darow Niebieskich/ poctech nteprzebranych/
 ratunkow nam potrzebnych/ tu gruntownie zalożywszy/ te Gore
 z Niebieskimi Gorami swietemi porównala. Przypiszymyż temu
 Obrazowi Swietemu to Lemnia / oddaymy mu to pro Elogio:
 Fundamenta eius in Montibus Sanctis. Residencyca tu tego O
 brazu Swietego serca nasze / pamiec/ y sumnienia / zawşe ciešac
 odiego

od tego reverencyey nie odstepujemy/ Kochamy sie w nim/ mając
 go za Miasto/ za Fortecę tych obojętności/ w których tu w okoli-
 czności Królów/ y na ozdobe naszey Wygryzuy/ Królestwa Polskie-
 go/ Decus Minoris Poloniae, Nawiedzamy go tu gesto/ na od-
 bieranie od niego benedykcyey naszy Domom/ wśelających mięyscom
 naszym. Każdy z nas wpárzrywşy sie w ten Swiety Obraz/ serc-
 decznie oczy podnieś ku Pannie Maryświewey/ wstawicznie do niey
 mówiac: Ad te levavi oculos meos quae habitas in caelis. Wşy-
 scy sercem iednym/ iedna intencya/ do protekcyey tego Miasta
 swietego westchnęmy: Sub tuam praesidia confugimus San-
 cta DEI Genitrix. Nie zawiedziemy sie w potrzebach naszych/
 In necessitatibus nostris, bespieczni za wşe zostaniemy/ y wolni
 od wśelatego cięła y dusze niebespieczeństwa/ a periculis cunctis.
 Teraz przez Spowiedz Swieta/ y godne do Stolu Pańskiego przy-
 stępowanie/ wloimności nasze/ grzechy nasze/ tu postumiwşy/
 wiecę sie do nich nie wracamy/ w protekcyey tego Miasta/ tey
 wćieczki grzesznych/ będąc upewnieni/ zawşe z Króciółem S. serc-
 naszych te supplike Pannie Maryświewey oddawamy/ mówiac
 do niey: Peccatores non abhorres, Sine quibus nunquam foret
 tanto digna Filio. Stuchamy pilnie/ do każdego z nas mówia-
 cego Doktorę młodouştego Bernardę Swietego/ w te słowa:
 O quisquis te intelligis in huius saeculi profluvio, magis inter
 procellas & tempestates fluctuare, quam per terram ambu-
 lare, ne avertas oculos a fulgore huius sideris, si non vis obrui
 procellis. Si insurgunt venti tentationum, si incurras scopulos
 tribulationum, respice stellam, voca MARIAM. O człowiecze
 każdy/ pełen nadzy/ gdy iuż widzisz że w twoim życiu/ takó w mor-
 rzu/ niebespieczeństwa y nawalności na cie nadchodza/ y będzley
 groźniejsz niż po ziemi chodzisz/ porządaj y pilnie oczy twoie obra-
 cay do jasney Zbawienia twego Swiatydy/ Panny Maryświewey/
 ieśli chceş abyś w takich nie ginal nawalnościach. Jezli sly wiare
 nieśzesliwości wśelających na cie wdonie/ ieśli w padnieş w bez-
 denne wtrapienia przepaści/ pogładaj na Swiatyde Morzka Pán-
 ne Maryświewę/ wzyway tey na ratunek Swiatydy. Si eriminum
 imma-

immanitate turbatus, conscientia feditate confusus, Iudicij hor-
 rore perterritus, barathro incipias absorberi tristitia, despera-
 tionis abyssó, cogita MARIAM. Jezlić w oczách skawáta twoje
 žvíta swawolnego występtki/ sumnienie sprośnościami zaspecone/
 Sad Boży strašlívoy/ ktory cie czeka/ y tuž tylko samá desperacya/
 y przepásć wieczna/ ná cie nadchodži/ strach piekielny/ konfuzya
 wšelaka/ je tuž nie wieš iakobyš mogli z tego wšytkiego vybrnát/
 ey nie trać náditel/ myšl o Pánnie Nayswíetšey/ wzyway iey/
 nie záginieš/ šmierć cie wieczna nie pochlonie/ bo Pánná Nays-
 wíetšá bedže záperwne žywotem y počiecha twoja: wíey obro-
 nie pokladay náššieie twoje: albowiem ona jest wšytkim nam/ vi-
 ta, dulcedo, & spes nostra. A ná vperwienie w tym wšytkim ká-
 ždy z nas ten Swíety Obraz gruntdownie w oczách sobie postaw/
 pámiećia y sercem záwše náš patrzoć / y iakoby przed tego obli-
 zem/ aš do šmierći/ zostaćac/ y ná tym Swíetym mteyscu/ ná tey
 Borkowšley Gorze/ nie vstáynym Tlaboženštwem záwše bedac:
 Przykladem Kšiazećia Apostolskiego Piotra Swíetego/ ktory
 ná Gorze Tabor/ zodał od Pána Zbáwiciela/ wystawienia troš-
 siego Przybytku: faciamus hic tria Tabernacula: tu ná tey Go-
 rze buduyemy sobie trzy Przybytki/ Tria Tabernacula, Przybytek
 Pánu Bogu Wšechmogacemu/ wíaty prawdziwey ná chwale y
 dštelczynienie/ zá otrzymánte tu tego dobrodšieštw: Przybytek
 náššieie perwey Pánnie Nayswíetšey/ zá doznáwánte iey tu nieš
 uštáynnych protekcy: Przybytek miłošći wielkiej/ temu Swíetemu
 Obrazowi/ ná vstáwotčne oddáwánte przyzwoltey temu reverens-
 cyey. Tak teraz temu sie pilnie przypátruemy/ aby nam/ przyžo-
 náníu nášym/ ná protekcyo duše nášey w oczách stánal. Tu sie
 tuž bawmy/ tu mištkáymy/ nie sobie tu nieceštníymy/ bo przy
 Pánnie Nayswíetšey mištkáotym/ y przyiey boku/ iako w nays-
 šeželíx šym Míešće zostaćacym/ počtechy y rádošći wíeczne ro-
 šna bez kónca: W tym Boskim Míešće/ bo jest Civitas Regis
 Magni, iako w šamym Niebie wšyšcy muša bydž wšeli. Odday
 myš to pokornie Elogium Pánnie Nayswíetšey: Sicut latanti-
 um omnium habitatio est in Te, Amen.

Sicut latanti-
 um omni-
 um habitatio
 est in te.

OPrzenajświętsza Panno MARYA, przed Młaiestwem Panna Naywyższego Oredowniczo nasza, wychwalaiać dziękuiemy Temu Naywyższemu Panu, że nam grzesznikom ztrapionym raczył dać Ciebie za Patronkę y obronę naszą. Nie wątpiac, że gdy one Miłosierne oczy obrociłz na nas nędzników grzesznych, odwociłz od nas pogładanie na te światła tego marności, y Twoim wzrokiem zbawiennym, nas rzadzić y od złego bronić będziesz; albowiem poyzrzenie oczu świętych twoich, ciemności grzechowe odpędza, tłumy Czartow rozpędza, złych myśli nieprawości gubi, serca zatwardziałe miłości Bożey ogniem zażrzewiając miękczy, y potym nas do Krolestwa Niebieskiego prowadzi. Day nam to ô Przenaydostryniejsza Pani, abyśmy cię tu przy tym Świętym Obrazie nabożnie, bez przestanku, Rożancem Świętym wychwalaiać, y mowiać: Bądź pozdrowiona Panno MARYA, łalkis Pelna, Pan z toba: co ustami toż y sercem wyrażali, z wietnym y vkochanym Służebnikiem twoim Miodopłynnym Bernardem Świętym, przyznaiac ci: *Dominus tecum, Pater tecum, qui Filium suum fecit Tuum; Filius tecum, qui ad condendum mirabile Sacramentum miro modo sibi fecit Sacrarium; Spiritus Sanctus Tecum, qui cum Patre & Filio Tuum sanctificauit utrum.* Pomniy na nas o Słachetny TROYCE Świętey Przybytku: rącz wdzięcznie przyjmować wzdychania sere, y ofiary wst, y zyczliwe á pobożne ku Tobie wćieczki, wszytkich tu do Ciebie z okoliczności tych, y zewsząd, zgromadzaiących się, iako owieczek twoich: á ktorymi tu napełniałz ten Twoy Kościół, y iego wszystkie mieysca, rącz ich zgromadzić, po tym doczesnym życiu, do wieczney owczarnie Zywoła wiecznego.

Ex Lib: dicto, FORTECA DVCHOWNA Krolestwa Polkiego, de Imaginibus B. M. V. in Regno Polonia.

WBoxku pod Tyczynem na Podgorzu jest Obraz Panny Maryi świętey/ ktory poczał stynać okolo Roku p. 1336. dla ktorego porym w Roku p. 1487. Kaplice zbudowano. Jest wielce piekny/ gdzie Bog nieomieszkliwa/ kto sie do niego przez przyczynę teyże

terze Panny wciela/ pociesząc wiele Ludzi. Dla tegoż na Świętę
Najświętszey Panny/ wielki konturs Ludzi nabożnych tam się
zchodzi/ wiele albowiem Ludzi na różne niemocy uzdrowienie
biora/ iako rozmaitych Pot świadcetwo znać daie

Ha inueniuntur nota de Consecr. Eccl: Borecen: B. V. M.

JN NOMINE DOMINI, AMEN.

Ista Ecclesia est Dedicata, in Honorē Beatæ Virginis MARIE, &
S. Crucis, Dñica secundâ post Festum Paschæ, per Rñdissimum
in Christo Patrem, Dominum ac Dñum JOANNEM Archiepisco-
pum Leopoliensem, sub Anno Dñi 1420.

Hoc Cimiterium est Consecratum in Honorem Beatæ Vir-
ginis MARIE, & S. Crucis, Prima Dominicâ post Festum
Nativitatis Dñi, per Rñdissimum in Christo Patrem, Dominum
ac Dñum Matthiam, Episcopum Præmissien: sub Año, D. 1418.

K R O T K A J N F O R M A C Y A.

O Braz ten/ Panny Najświętszey/ w Kościele Starodaw-
nym S. Krzyża/ na Gorze/ na starym Borku/ w sobie
wprawdzie mierny/ ale w Cudach/ y Laskach Bożych/ w
wsytkiego tych okoliczności Kraiu y w mieysc postronnych wiel-
ki/ y wielce sławny/ od Roku 1336. Cudami Synacy/ Ciako opisuje
ie Kiega pewna/ nazwana FORTYCA DUCHOWNA Krolestwa Pol-
skiego. o roznych Obrazach P. Najświętszey/ wydana:) Zostanie
w wielkiej veneracyey Pobożnych Ludzi/ y zdawna od Lat pomie-
nionych zostawał/ y nieprzestanie Ludzi zgromadzać podziśdzien/
według pobożności y nabożenstwa każdego/ ktorzy w potrzebach
wselkich swoich/ y uznawali y uznaią Boskie Dobrodzietstwa/
przez protekcyę Panny Najświętszey: osobliwie w Liczbie wielkiej
przychodząc na Droczystości Panny Najświętszey/ y różnemi cza-
sami/ prawie codziennie. Wzbudził tedy Pan Bog Ducha Kiedza
MACIEJA NIWICKIEGO, Kanonika Jarosławskiego/ Proboszczą
Tyczynskiego/ Plebana Boreckiego/ aby na Chwałę Bożą/ y Honor
Panny Najświętszey/ Fundował Klastor dla Synow DOMINIKA
Świętego/ dla pomnożenia Modlitwy/ Rozanica Sw. Co pobo-
żnie uczynił pomieniony Pralat/ z Substancyey rodowitey swojej:
do czego potym przystąpiła pobożność y szodroblivość roznych

Dzrodzielow/ w sprawianiu porzadku Kościelnego/ Srebrm
 Stotem/ Muzyka/ Kleynotami/ Dotami na ten Swiety Obraz/
 zdbiacych y bogacacych to Mieysce Swiete. Osobltwie Pana
 Jana Lowieckiego/ y tego Rodzicielki/ y wielu inszych. Ze albo
 wiem to Mieysce swiate/ po wszytkie czesci swoje bylo Konsekro
 wane/ a tak Chwala Boza teszcze w nim nie kwitnela/ wedlug Ca
 nones Ecclesie, optewaiacych/ ze Eccl: Consecrata, & non offi
 ciata, dotari debet ab Episcopo, Pomieniony tenze Pobożny Prás
 lat **X. MACIEY NIWICKI**, iakoby in vicem Officii Episcopi Prami
 slien: ex sua devorione, vyznawšy też wielkie/ w wielkich swoich
 niebespieczeństwach/ á práwie rázách śmiertelnych/ przez ten Sw.
 Obraz p. Nayswietszey protekcye/ z nabożenstwa też ku Swoles
 temu Oycu Dominikowi/ y S. Jákowi/ iako Patronom swoim/
 Gundował/ y introdukcyą sprawil tegoż Zatonu Dominika S. do
 tego Kościoła y Klastoru od siebie wystawionego/ w Dzień S.
 Mácieia Apostoła/ Patroná swoiego/ wedlug Dekretow y zporzas
 dzenia **J. W. J. M. E. STANISŁAWA SARNOWSKIEGO** Biskupa
 Przemyskiego. Namieyscu ktorego dwáy Praláci w tenze Dzień
 S. Solenni też Introdukcyą odprawili/ do tegoż Mieysca S.
 to iest/ **J. M. E. Fránciszek Falkowski/ Scholaf: Jarostawski/ Ples
 ban Blázowski/ X. J. M. E. Kwiecisz Kánonik Szamotulski/ Pros
 boshz Kzešowski/ ic.** Anno Dñi 1670. in Februs festo S. MAT
 THIE Apostoli. Sit ergo, *Soli DEO Honor & Gloria.*

Extract: ex Lib: Fundat: Decr: Sedis Apostol: de Ereccióne.

Die 24. Aug: An: 1669, Sacr: Cong: Eminentissimorum S. R. E. Car
 dinalium, Concilij Trident: Interpretum, audito Procuratore Ge
 nerali Ord: Prædic: S. Dominici, & attente Considerata supra dicta Con
 ventione, illam benigne approbavit, & confirmavit, suumq; effectum sor
 tiri concessit, pro arbitrio & conscientia ipsius Episcopi Præmisliensis,
Primus Lapis pro fabricanda Eccl: hac. fundamentis impositus est cum hac Inscriptiõne,

LAPIS ANGLV LARIS

Positus hic Anno D. Millesimo, Sexcentesimo, Octuagesimo Quarto,
 Die 16. Septemb: Expectans expectat Orantibus in loco isto, & Benefaci
 entibus, Benedictionem & Vitam vsq; in sæculum ab Ipso Summo Angu
 lari Lapide

CHRISTO IESV.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027713

